

Det er forsat en vigtig opgave for regeringen at få begrænset de administrative byrder mest muligt for erhvervslivet.

Spm. nr. S 769

Til skatteministeren (8/7 98) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes og efter hvilke regler ægtefællerne A og B beskattes i følgende situation: Efter at have beboet fælles bolig i Danmark i 25 år flytter manden (A) – uden at ægteskabet er opløst – til Spanien eller Frankrig, hvor han opholder sig årligt i mindst 7 måneder, opnår permanent opholdstilladelse og er underkastet beskatning, mens hustruen (B) forsat bebor en bolig i og er fuld skattepligtig til Danmark?«

Begrundelse

Efter at regeringen har taget initiativ til at ændre dobbeltbeskatningsoverenskomsten med bl.a. England og Tyskland, er en besvarelse af spørgsmålet af interesse.

Svar (28/7 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det er en række konkrete faktorer, og forskellige kombinationer af disse, der afgør hvordan beskatningen i Danmark vil være for det nævnte ægtepar. Disse faktorer er:

- Hvilken skattepligt til Danmark er den fraflyttede ægtefælle undergivet?
- Hvis den fulde skattepligt til Danmark forsat består, hvor er den fraflyttede ægtefælle hjemmehørende i henhold til den danske dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig respektiv Spanien?
- Består samlivet mellem ægtefællerne eller er det ophørt?
- Hvilke typer indkomst har den fraflyttede ægtefælle, og hvilket land har beskatningsretten til disse?

Da det udtrykkeligt anføres i spørgsmålet, at ægteskabet ikke er opløst, har man læst spørgsmålet således, at samlivet mellem ægtefællerne ikke er ophørt, og at manden har fælles bopæl

med sin hustru i de perioder hvor han ikke opholder sig i Frankrig eller Spanien.

Bestemmelserne om fuld- henholdsvis begrænset skattepligt til Danmark findes i Kildeskattelovens §§ 1 og 2.

Hovedbestemmelsen om fuld skattepligt findes i Kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr.1, hvori det hedder: »Pligt til at svare indkomstskat til staten i overensstemmelse med regler i denne lov påhviler personer, der har bopæl her i landet.« Så længe der er dansk bopæl, vil der altid bestå fuld skattepligt til Danmark. Dette gælder også selv om den pågældende også har bopæl i udlandet og er fuld skattepligtig dertil efter dette lands skattepligtsregler.

Når en person er fuldt skattepligtig til to lande, skal det afgøres i hvilket af de to lande den pågældende er hjemmehørende. Dette er et særligt begreb i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, der entydigt fastlægger, hvilket af de to lande, der skal anses for den pågældendes bopælsland ved anvendelse af overenskomsten.

I den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst findes bestemmelsen om: »hjemmehørende« i Artikel 2, stk. 4. Det hedder heri indledningsvis: »En fysisk person har sit skatteretlige domicil på det sted, hvor han har sin faste bopæl, dette udtryk forstået som centrum for den pågældendes livsinteresser, det vil sige det sted, med hvilket han har de stærkeste personlige forbindelser.« Skattemæssigt hjemsted i Frankrig er således ikke nødvendigvis knyttet til en bolig.

Under de forudsætninger der er beskrevet ovenfor, herunder at samlivet mellem ægtefællerne består, er det således overvejende sandsynligt, at Danmark vil blive betragtet som det land, hvor den pågældende er hjemmehørende.

Konsekvensen heraf er, at Danmark vil kunne beskatte alle de indkomster, som bopælslandet efter overenskomsten kan beskatte, mens Frankrig kan beskatte alle de indkomster, som kildelandet kan beskatte. Eksempelvis kan nævnes, at alle danske pensioner, som den pågældende modtager, vil kunne beskattes i Danmark, da Danmark er såvel bopæls- som kildeland. Omvendt vil en arbejdsindkomst indtjent i Frankrig for en fransk arbejdsgiver kunne beskattes i Frankrig, jf. overenskomstens artikel 14.

Den danske indkomstopgørelse for ægteparret vil ske efter de almindelige danske regler.

For de franske indkomster, der kan beskattes i Frankrig, skal Danmark give lempelse for den